

วารสารราชโตรมาท

เสีโการาช

ISSN 1686-8625

ปีที่ 4 ฉบับที่ 4 ตุลาคม-ธันวาคม 2551

เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและความเคลื่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งตะวันออก

อ้ออ้อตีปใหม่
๒๕๕๒
Happy
New
Year
2009

รายไตรมาส มกราคม เมษายน กรกฎาคม และตุลาคม

วัตถุประสงค์ : เพื่อเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร
ด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นประโยชน์
ต่อการนำไปเป็นแนวทางการปฏิบัติ
และประชาสัมพันธ์ข่าวสาร/กิจกรรม
ด้านสิ่งแวดล้อม

ที่ปรึกษา

ศักดิ์สิทธิ์ ตรีเดช
ชาติ ช่วยประสิทธิ์

บรรณาธิการบริหาร

จงจิตร ธีรนาทเมธิกุล

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วิกรม เตชทัญ

กองบรรณาธิการ

รัตนา เมฆอภิรักษ์
จงรงค์ มะสิน
ธัญญา แก้วอนันต์

บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ และสร้างสรรค์

ทวี สือชาสัตย์

ประสานงานการเผยแพร่

รัตนา เมฆอภิรักษ์
ประกายพร สุชนันท์
ธัญญา แก้วอนันต์

จำนวนพิมพ์ 4,000 เล่ม ออกแบบ-จัดพิมพ์

บริษัท บลูอินเบจ จำกัด
โทร.0-7446-4401-2 โทรสาร 0-7446-4403

ลูปีวู ผันผาย กรายมาแล้ว
ปี ๕๒ คงเฟริดแพ้ว กว่าปีไหน
ปี ๕๑ เลวร้าย หลากหลายภัย
คนส่วนใหญ่ ล้มตาย เป็นรายวัน

ภัยจากมือมนุษย์ ที่สุดชั่ว
ไม่เกรงกลัว บาบโหด โทษมหันต์
ตัดไม้ ทำลายน้ำ มีเว้นวัน
ถึงลงทัณฑ์ รุนแรง ยิ่งแย้งชิง

เพื่อนร่วมโลก โชคร้าย มากมายนัก
เชิงประจักษ์ เห็นได้ หลากหลายสิ่ง
นักวิชาการ กางตำรา มาอ้างอิง
หวังจะพบ ความจริง สิ่งเบี่ยงเบน

หยุดทำลาย สายน้ำ ทรัพยากร
เอื้ออาทร ผืนดิน สิ้นทุกข์เข็ญ
ชั้นบรรยากาศ ไร้บริสุทธ์ ซึ่งจำเป็น
โลกล้ำเค็ญ แร้นแค้น สุดแน่นทรวง

ดิน ป่าไม้ สายธาร อากาศหนัก
จงรู้รัก สรรพสิ่ง ยิ่งแทนทรวง
เลิกทำลาย ธรรมชาติ ปราศทุกข์ปวง
ความเลวร้าย จะลุล่วง และผ่นคลาย

เมื่อปีใหม่ เยี่ยมกราย มาท่ายัก
วอนอาสาสมัคร ที่มากหลาย
ทสม. ทั่วประเทศ ทั้งหญิงชาย
ผู้อุทิศใจกาย เพื่อแผ่นดิน

รณรงค์ ร่วมใจ ใฝ่พิทักษ์
ช่วยฟื้นฟู อนุรักษ์ หลากทรัพยากร
ข้าวในนา ปลาในหนอง ทองในดิน
ไว้ลูกหลาน ทำกิน สืบต่อไป

นางแก้ว สร้อยขี้ม

สนใจสมัครเป็นสมาชิกหรือส่งความคิดเห็นประชาสัมพันธ์ สามารถแจ้งความจำนงได้ที่

บรรณาธิการวารสาร “เวทีการฯ”

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 16

ถนนกาญจนวนิช ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000
โทร.0-7431-1882, 0-7431-3419

Home Page : www.reo16.mnre.go.th

E-mail : envreo16@hotmail.com

คุยกันก่อน

ย้อนดูทนาย..ใช้ชีวิต

คน.....สองทะเล
ตอน “นา.....แหล่งกับข้าว(อาหาร)
สำรองของคนสองทะเล”
หากุ้ง ปู ปลา ในคูน้าพะ 2

บันทึกทะเลสาบ

ความร่วมมือในการฟื้นฟูทะเลสาบสงขลา
ปี 2551

ช่วยกันคิด...ช่วยกันทำ

เกาะเลียบชายฝั่ง

แผ่นดินแห่งอดีต

ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เลิกนิสัยการใช้พลาสติก

สิ่งแวดล้อมต่างแดน

การผลิตพลังงานชีวภาพในยุโรป

บอกเล่าข่าวฟาก

เรื่องเล่าจากเยาวชน

ปลายปี 2551 ที่ผ่านมาหลายจังหวัดทางภาคใต้
ตอนล่างประสบปัญหาฝนตกหนักจนเกิดภาวะอุทกภัย สร้าง
ความเสียหายให้กับประชาชนในพื้นที่อย่างมาก หลายคนอาจ
จะมองว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา ของธรรมชาติที่ช่วงนี้เป็นช่วง
ที่ฝนตกหนักทุกปี แต่ถ้าเรามองให้ลึกลงไป ทำไมในแต่ละปี
มักจะมีฝนตกหนักขึ้นเรื่อยๆจนสังเกตได้ คงไม่มีคำโต้แย้ง
สำหรับข้อโต้แย้งที่กล่าวว่าบางที่ภัยธรรมชาติดังกล่าวอาจไม่
ได้เกิดจากภาวะโลกร้อนเลยก็ได้ เพราะในอดีตก็เคยเหตุการณ์
อย่างนี้มาตลอด ซึ่งนั่นก็เป็นเรื่องจริง เพราะสิ่งเหล่านี้ยังคง
ต้องเกิดตามปัจจัยต่างๆตามธรรมชาติ แม้โลกจะไม่ได้ประสบ
กับปัญหาโลกร้อนเลยก็ตาม แต่สาระจริงๆคือ เราไม่ได้พูดถึง
ภาวะโลกร้อนที่ทำให้ภัยธรรมชาติต่างๆเกิดขึ้น แต่เรากำลัง
หมายถึง ภาวะโลกร้อนเป็นปัจจัยให้ภัยธรรมชาติที่มีอยู่แล้ว
“เกิดบ่อยขึ้นและทวีความรุนแรงมากขึ้น” ต่างหาก

สถิติปีใหม่ 2552 แต่ผู้ที่รักประเทศไทยทุกคน

บันทึกชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคใต้

ย้อนดูตាយายโชชีวิต

๑๙.....ต้องทะเล

ตอน“นา.....แหล่งกับข้าว(อาหาร)สำรองของคนสองทะเล”

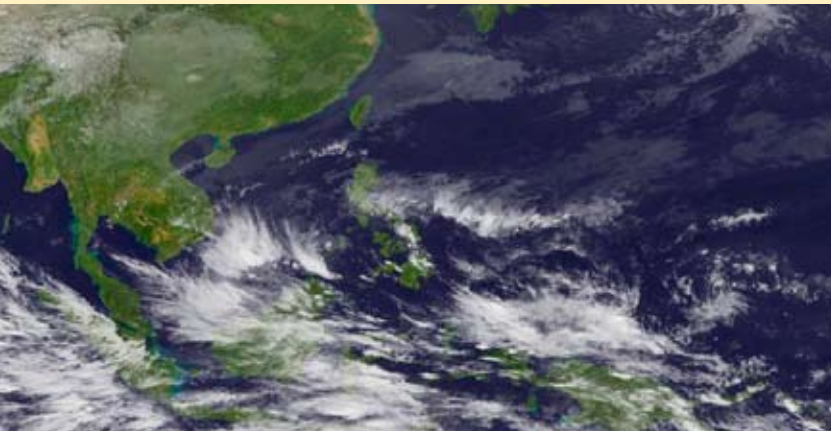
หากุ้ง ปู ปลา ในน้ำทะเล 2

รอยต่อแห่งฤดูกาลหรือการเชื่อมโยงแห่งฤดูกาลข้างผสมกลมกลืนสอดรับกันได้เป็นอย่างดี ลมพัดอ่อนแรงลงในช่วงปลายฤดูพร้อมกับส่งต่อหน้าทีให้ลมนอกแห่งหน้าฝนใหญ่หรือฤดูน้ำฟ้าเข้ามาแทนที่ ยอดไม้สูงเริ่มโอบน้อมไร้ทิศทางที่แน่นอนนั้นแสดงให้เห็นว่าลมเริ่มปรวน(ลมกำลังเปลี่ยนทิศทาง)จากลมตะวันตกหรือลมพัด(มรสุมตะวันตกเฉียงใต้)เป็นลมตะวันออกหรือลมนอก(มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ)

ลมตะวันตกในปลายฤดูจะพัด ๆหยุด ๆขณะที่ลมตะวันออกซึ่งจะมาแทนที่ก็เริ่มพัดบ้างแล้วในบางเวลา มดคันเริ่มตั้งแถวขนาบขึ้นไปไว้บนที่สูง ลูกแสงชันหรือลูกเล็บเหยี่ยวเริ่มสุม ดอกขุมเห็ดเริ่มบาน คางคกเริ่มคั่วไข่(เสียงร้องของคางคกก่อนฝนจะตกหนัก) ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นรหัสธรรมชาติจากสัตว์และต้นไม้ที่คอยเตือนให้มนุษย์เราได้รับรู้ถึงเหตุการณ์ทางธรรมชาติที่จะเกิดขึ้นในวันข้างหน้า สาเหตุที่ต้นไม้และสัตว์รับรู้ถึงเหตุการณ์ได้ก่อนมนุษย์อันนี้อาจจะเนื่องมาจากสัตว์และต้นไม้อยู่ใกล้ชิดกับธรรมชาติมากกว่ามนุษย์จึงรับรู้และสัมผัสถึงสิ่งเหล่านี้ได้ก่อน จึงมีการปรับตัวหรือเตือนกันเองเพื่อจะรองรับกับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น มนุษย์เลยพลอยได้รับประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ไปด้วยถ้าหากว่าช่างสังเกต ช่างจดจำ

และสามารถแปรรหัสจากการบอกเล่าเหล่านี้จากสัตว์และต้นไม้ออกซึ่งรหัสที่สัตว์และต้นไม้บอกเล่ามนุษย์เราบางครั้งถ้าเราสังเกตให้ดีก็จะมีรายละเอียดพอสมควรทีเดียว เช่น การขนไข่ของมดคันขึ้นไปไว้ที่สูงถ้าสังเกตรายละเอียดถึงระดับความสูงของแต่ละปีก็พอจะเป็นตัวชี้วัดของระดับน้ำฝนที่จะตกลงมาหรือปริมาณน้ำที่จะท่วมขังได้ ถ้าปีไหนมดคันขนไข่ขึ้นไปไว้ที่สูงมากกว่าปีอื่น ๆหมายความว่าปีนั้นฝนจะตกมากและมีปริมาณน้ำท่วมขังสูงเป็นต้น

“ฟ้าลั่นประอออก” หรือฟ้าคำรามทางด้านทิศตะวันออกเริ่มส่งสัญญาณให้คนสองทะเลหรือคนคาบสมุทรสทิงพระพอได้สะดุ้งกันบ้างแล้ว และฟ้าจะลั่นดังขึ้นและถี่ขึ้นเรื่อย ๆช่วงปลายเดือนเก้าถึงต้นของเดือนสิบ หลังจากเสียงฟ้าลั่นประอออกสิ่งที่จะตามมาก็คือเมฆฝนเริ่มตั้งเค้าปรากฏให้เห็นขึ้นทางขอบฟ้าตะวันออก เมฆตั้งเค้าเป็นสีดำทะมึนยิ่งกบยกเทือกเขาบรรทัดทั้งเทือกไปตั้งไว้ที่เส้นขอบฟ้าทางทิศตะวันออก เสียงครางครืน ครืน จากฟ้าลั่นประอออกเป็นสิ่งที่บอกเตือนให้คนสองทะเลหรือคนคาบสมุทรสทิงพระที่ประกอบอาชีพการทำนาต้องเร่งรีบแต่งต้นข้าว เพื่อให้ข้าวได้แต่งตัวหรือลัดตัว(ระยะที่ต้นข้าวเจริญเต็มโตจนแข็งแรงสามารถทนน้ำหรือมีความสูงเกินระดับน้ำที่จะท่วมขังในนาข้าว)ทัน

*Salami girl@Karon beach
30 Dec 06*

กับฤดูฝนนอกที่จะมาถึงอีกในไม่ช้าพร้อมกับลมนอก ซึ่ง "ลมนอก" หรือ "ลมออก" (มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ) คือลมที่จะนำ "ฝนนอก" หรือ "ฝนออก" หรือ "ฝนเดือนสิบ" หรือ "ฝนเดือนสิบสอง" ซึ่งเป็น "ฝนดู" (ฝนที่ตกตามฤดูกาล) มาตกในบริเวณภาคใต้ฝั่งตะวันออกรวมทั้งคาบสมุทรมหานครด้วย

สัญญาณเตือนการมาถึงของฝนนอก (ฤดูฝนของภาคใต้ฝั่งตะวันออก) นอกจากเดือนให้คนสองทะเลหรือคนคาบสมุทรมหานครต้องเร่งรีบทำนาให้เสร็จแล้ว ยังเตือนให้คนสองทะเลต้องเตรียมตัวต่อการดำเนินชีวิต ซึ่งวิถีชีวิตที่จะดำเนินไปในหน้าฝนจะเป็นการดำเนินชีวิตอีกลักษณะหนึ่งที่คนสองทะเลจะต้องดำรงอยู่ท่ามกลางฤดูฝนอันร้อนวายุยุ่งยากและยาวนาน ดังนั้นคนสองทะเลจะต้องดำเนินการเตรียมตัวและเตรียมสิ่งต่างๆในการดำรงชีพให้พร้อมตั้งแต่ตรวจสอบและทำการปรับปรุงบ้านเรือน เช่นหลังคามีรอยรั่วหรือไม่ ความคงทนของเสาเรือน สภาพฝาบ้านและตัวเรือนโดยรวมๆ การเตรียมที่สำหรับสัตว์เลี้ยงโดยการยกพื้นคอกของสัตว์เลี้ยงให้พ้นระดับน้ำที่ท่วมขัง การเตรียมอาหารซึ่งจะเป็นพวกอาหารแห้งหรืออาหารที่สามารถเก็บไว้กินได้เป็นเวลานาน เช่น ข้าวสาร ปลาแห้ง ปลาเค็ม กะปิ เกลือ จิงจั้ง(ปลาไส้ตันดองเกลือ) แบ่งแ่งการเตรียมเชื้อเพลิงสำหรับการหุงต้มซึ่งส่วนมากจะเป็นไม้ฟืนไว้อย่างพอเพียง และโดยเฉพาะการเตรียมเครื่องมือหาปลา เครื่องมือจับสัตว์น้ำจืดในท้องทุ่งแห่งคาบสมุทรมหานครซึ่งเป็นแหล่งอาหารความหวังเดียวของคนสองทะเลในฤดูน้ำพุนั่นเอง

ความร่วมมือในการฟื้นฟูทะเลสาบสงขลา ปี 2551

จิกรม เกษพญ

ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาในอดีตเป็นผืนน้ำแห่งชีวิต เป็นแหล่งอารยธรรมและอยู่อาศัยอันยิ่งใหญ่ อีกทั้งยังเป็นแหล่งก่อเกิดวัฒนธรรมและศิลปะแขนงต่างๆ มีความหลากหลายและความซับซ้อนทั้งในมิติเชิงนิเวศ สังคม และวัฒนธรรม

จากการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดเจนในช่วง 50 ปีที่ผ่านมา เราพบว่าปัจจุบัน ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา กำลังประสบกับปัญหาและวิกฤติการณ์ซึ่งธรรมชาติของลุ่มน้ำได้ส่งสัญญาณเตือนให้คนลุ่มน้ำได้รับรู้หลายๆ ด้าน อยู่ที่ว่าคนลุ่มน้ำจะตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวหรือไม่เท่านั้นเอง โดยเฉพาะปัญหามลพิษในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ซึ่งส่งผลให้คุณภาพน้ำในลำคลองและทะเลสาบเสื่อมโทรม ซึ่งแผนแม่บทการพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การควบคุมและ

ป้องกันมลพิษ ที่มุ่งเน้นจะฟื้นฟูคุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยมีตัวชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์นี้ คือ ร้อยละ 85 ของแหล่งน้ำผิวดินมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ระดับพอใช้ขึ้นไปภายในปี 2554 แต่จากการดำเนินการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำในปี 2550 พบว่าแหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำในเกณฑ์พอใช้ขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 27 เท่านั้น ซึ่งสาเหตุหลักที่ทำให้คุณภาพน้ำเสื่อมโทรม คือ น้ำทิ้งจากชุมชน อุตสาหกรรม ฟาร์มสุกร นา กุ้ง และการเกษตรกรรม โดยพื้นที่ลุ่มน้ำย่อยที่มีปริมาณความสกปรกสูงที่สุด คือ ลุ่มน้ำคลองอู่ตะเภา รองลงมาคือลุ่มน้ำย่อยฝั่งตะวันออก (1) บริเวณอำเภอระโนด และลุ่มน้ำย่อยฝั่งตะวันออก(4) บริเวณอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

ในการดำเนินการแก้ไขปัญหา มลพิษทางน้ำของลำคลองและทะเลสาบ เพื่อให้บรรลุสู่เป้าหมายร้อยละ 85 ของแหล่งน้ำผิวดินให้มีคุณภาพในระดับพอใช้ขึ้นไปภายในปี 2554 นั้น สิ่งสำคัญคือการกระตุ้นให้ประชาชนและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้ร่วมเรียนรู้ ร่วมตระหนักในปัญหามลพิษเกิดจิตสำนึกและเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้วยการลดปริมาณความสกปรกที่ระบายออกสู่สิ่งแวดล้อม

ตลอดจนการอนุรักษ์และฟื้นฟูคุณภาพน้ำในชุมชน พร้อมทั้งผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ให้ความร่วมมือและเป็นเจ้าภาพหลักในการขับเคลื่อนการป้องกันและควบคุมมลพิษในท้องถิ่นของตนเอง

ในปี 2551 ที่ผ่านมามีสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 16 ได้ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคประชาชน เยาวชน องค์กรพัฒนาเอกชน สถาบันการศึกษา และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ร่วมดำเนินกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ การสร้างจิตสำนึก ตลอดจนพัฒนาศักยภาพให้กับทุกภาคส่วน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายเดียวกัน คือ การควบคุมและป้องกันมลพิษพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยมีกิจกรรมและโครงการต่างๆ ที่ทุกภาคส่วนร่วมกันดำเนินการ คือ

โครงการจัดกิจกรรมรณรงค์เพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านปัญหามลพิษพื้นที่ลุ่มน้ำคลองอู่ตะเภา เพื่อรณรงค์ประชาสัมพันธ์เชิงรุกและสร้างกระแสให้ครอบครัวและเยาวชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่ลุ่มน้ำคลองอู่ตะเภาตระหนักถึงในปัญหามลพิษ และเกิด

จิตสำนึกสาธารณะในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ โดยมีกิจกรรมต่างๆ คือ

กิจกรรมงานรวมพลครอบครัวรักษ์สายน้ำ โดยร่วมกับวัดคลองแห เทศบาลเมืองคลองแห มูลนิธิชุมชนไทย สโมสรโรตารีโคกเสม็ดขุนและสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลา จัดกิจกรรมในวันที่ 6 มิถุนายน 2551 ณ วัดคลองแห อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยได้เสริมสร้างความรู้ให้กับครอบครัวในเรื่องสิ่งแวดล้อมและภาวะโลกร้อน โดยมีชุมชนต่างๆ ในพื้นที่ลุ่มน้ำคลองอู่ตะเภา ร่วมจัดนิทรรศการและกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ชุมชนเทศบาลตำบลปริก ชุมชนเทศบาลเมืองคลองแห เป็นต้น

กิจกรรมฝึกอบรมเยาวชนทูตสายน้ำ ดำเนินการจัดฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้เยาวชนในพื้นที่ให้เป็นเยาวชน

ทูตสายน้ำ จำนวน 2 รุ่น รุ่นที่ 1 ในวันที่ 2-3 กันยายน 2551 และรุ่นที่ 2 ในวันที่ 4-5 กันยายน 2551 ณ สวนสัตว์สงขลา อำเภอเมืองจังหวัดสงขลา โดยมีโรงเรียนที่ส่งนักเรียนมาฝึกอบรมเยาวชนทูตสายน้ำ จำนวน 15 โรงเรียน คือ โรงเรียนวรนารีเฉลิม โรงเรียนวัดนารังนก โรงเรียนมหาตมาชานนท์ 2 โรงเรียนบ้านทุ่งจิง โรงเรียนกอบภาณุรักษ์ศึกษามูลนิธิ โรงเรียนบ้านแม่ทอม โรงเรียนบ้านระตะ โรงเรียนกอบกุลวิทยาคม โรงเรียนวัดคลองแห โรงเรียนพระตงประธานศิริวัฒน์ โรงเรียนคูเต่าวิทยา โรงเรียนบ้านพรุเตียว โรงเรียนสะเดา "ขรรค์ชัยกัมพลานนท์อนุสรณ์" โรงเรียนบ้านทุ่งตำเสา และโรงเรียนบ้านโปะหมอ

กิจกรรม "ล่องเรือ แลคลอง" ของครอบครัวรักษ์สายน้ำ ร่วมกับเทศบาลเมืองคลองแห องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ทอม วัดคลองแห วัดนารังนกและวัดคูเต่า เพื่อเสริมสร้างความรู้ให้กับครอบครัวได้ตระหนักในความสำคัญของลำน้ำ สายน้ำ ปัญหาความเสื่อมโทรมที่เกิดขึ้น และขยายความรู้ไปยังครอบครัวอื่น ๆ ในพื้นที่ รวมทั้งสร้างกลุ่มแกนนำครอบครัวรักษ์สายน้ำ และให้ครอบครัวรักษ์สายน้ำได้สัมผัสรับรู้ถึงสภาพความเป็นจริงของสายน้ำในปัจจุบัน โดยได้จัดกิจกรรมการเสริมสร้างความรู้ด้านการจัดการขยะ กิจกรรมปลูกต้นไม้ ปล่อยปลา เป็นต้น

กิจกรรมประกวดภาพถ่ายสภาพสายน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำคลองอู่ตะเภา เพื่อนำภาพถ่ายที่ได้รับการคัดเลือกเป็นสื่อรณรงค์ โดยผ่านช่องทางต่าง ๆ ให้ประชาชนทั่วไปรับรู้สภาพความเป็นจริงของคลองอู่ตะเภาในปัจจุบัน และร่วมกันดูรักษาสายน้ำ จากปัญหามลพิษและร่วมกันเรียกร้องให้ผู้ก่อมลพิษเกิดจิตสำนึกรับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดขึ้น โดยภาพถ่ายที่ชนะเลิศ มีชื่อภาพว่า "สู่สุขคติ" ของนายสันติ เศษสิน รองชนะเลิศอันดับ 1 ชื่อภาพว่า "ความฝันแปรของสายน้ำ" ของนางสาวอริสมาลินี รองชนะเลิศอันดับ 2 ชื่อภาพว่า "แทรกซึม" ของนางสุจินดา มานะการ และรางวัลชมเชยอันดับ 1 ชื่อภาพว่า "นรกคนเรื่อน้ำเบือจิง" ของนางสาวปริศนา นิลรัตน์ รางวัลชมเชยอันดับ 2 ชื่อภาพว่า "คิดจะบำบัดกันบ้างไหม" ของนายบรรยา บิลละห์ลี

โครงการสร้างการมีส่วนร่วมในการสำรวจและจัดทำข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ของลำน้ำ และสร้างเครือข่าย "รักษ์สายน้ำ" ในพื้นที่ลุ่มน้ำคลองอู่ตะเภา และลุ่มน้ำย่อยริมทะเลสาบสงขลา โดยร่วมกับมหาวิทยาลัยทักษิณ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมหลักในการสำรวจและจัดทำข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ของลำน้ำในท้องถิ่นของตนเอง รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งให้ภาคประชาชน มีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำและมีส่วนร่วมในการรักษาและฟื้นฟูคุณภาพน้ำในท้องถิ่นของตนเองโดยมีเครือข่าย "รักษ์สายน้ำ"

จำนวน 46 เครือข่ายครอบคลุมลุ่มน้ำทั้งสองลุ่มน้ำ

โครงการพัฒนาระบบข้อมูลคุณภาพน้ำ "หนึ่งท้องถิ่น หนึ่งจุดเก็บตัวอย่างน้ำ" เป็นโครงการที่ดำเนินการต่อเนื่องจากปี 2550 ในการตรวจสอบคุณภาพน้ำจากลำน้ำที่กำหนดโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 178 แห่งในพื้นที่ลุ่มน้ำ

ทะเลสาบสงขลา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นละ 1 ลำน้ำ โดยตรวจวัดค่า ดีโอ และบีโอดี ปีละ 3 ครั้ง เพื่อเป็นข้อมูลในการกระตุ้นให้ทุกภาคส่วนในแต่ละท้องถิ่นได้ตระหนักและเห็นความสำคัญในการร่วมกันป้องกันและควบคุมปัญหามลพิษในพื้นที่ของตนเอง

โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดการน้ำเสียสำหรับชุมชนขนาดเล็กในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา เป็นการดำเนินการถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดการน้ำเสียแบบมีส่วนร่วมของชุมชน ตั้งแต่การเสริมสร้างให้ชุมชน ตระหนักถึงปัญหาน้ำเสียและความเสื่อมโทรมของลำน้ำของชุมชน โดยมีการระดมความคิดเห็นและร่วมจัดทำข้อเสนอการเปลี่ยนแปลงที่จะจัดการน้ำเสียด้วยตนเอง

ในการที่จะลดภาวะมลพิษหรือความสกปรกที่จะลงสู่แหล่งน้ำ และถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดการน้ำเสียที่เหมาะสมตามวิถีชีวิตของชุมชน พร้อมการนำเทคโนโลยีไปปฏิบัติในชุมชนเพื่อเป็นศูนย์เรียนรู้ในการจัดการน้ำเสียของชุมชน จำนวน 4 ชุมชน คือ ชุมชนบ้านคลองทะเล 2 ซอยบ่อนไก่-ท่าयाง เขตเทศบาลเมืองคอหงส์ จังหวัดสงขลา ชุมชนในบ้านบ้านควน เขตเทศบาลคูเต่า จังหวัดสงขลา ชุมชนบ้านทะเลน้อย เขตเทศบาลตำบลพนาสูง จังหวัดพัทลุง และชุมชนตลาดกลาง เขตเทศบาลตำบลระโนด จังหวัดสงขลา

โครงการจัดกิจกรรม “รวมพลคนหัวใจสีเขียว...รักษ์ทะเลสาบสงขลา” เนื่องในวันสิ่งแวดล้อมไทย จัดกิจกรรมในวันที่ 4 ธันวาคม 2551 ณ โรงแรมหาดใหญ่พาราไดส์แอนด์รีสอร์ทท่าอากาศยานใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้เนื่องในวันสิ่งแวดล้อมไทยโดยการจัดนิทรรศการและการเสวนาจากผู้ทรงคุณวุฒิที่ดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมคือ นายกเทศมนตรีเมืองคลองแห,สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาและนักวิจัยจากสถาบันทักษิณคดีศึกษา นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมการส่งเสริมให้คุณค่ากับบุคคล/ชุมชน/ท้องถิ่น/ครอบครัว/เยาวชนที่ได้ร่วมดำเนินกิจกรรมร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 16 ในปีงบประมาณ 2551 โดยการมอบประกาศเกียรติคุณให้กับกลุ่มต่างๆ

ในการดำเนินกิจกรรมการควบคุมและป้องกันมลพิษพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาในปี 2551 ที่ผ่านมา เป็นเพียงก้าวหนึ่งของ

ความร่วมมือกับของหลายๆ ภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคเยาวชน องค์กรพัฒนาเอกชน สถาบันการศึกษาและหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 16 ขอขอบคุณทุกภาคส่วนที่ร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจกันอย่างเต็มที่เพื่อที่จะเห็นความสมบูรณ์ของทะเลสาบสงขลา ค่อยๆดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง และในการดำเนินการในปีต่อไป พวกเราเชื่อมั่นทุกภาคส่วน จะดำเนินการแก้ไขปัญหามลพิษพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาร่วมกันเหมือนกับปีที่ผ่านมา

ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ

จากใจ...กองบรรณาธิการ

สวัสดิ์ปีใหม่ 2552 แต่ สมาชิกและผู้อ่านวารสารเม็ดยาทรายทุกท่าน เผลอแป็บเดียว วารสารเม็ดยาทรายก็จะมีอายุครบ 5 ปี แล้ว คณะกองบรรณาธิการวารสารเม็ดยาทราย ถึงแม้จะมีบุคลากรอยู่ไม่มากโดยมี ผอ.จงจิตร นีรนาทเมธิกุล เป็นบรรณาธิการบริหาร แต่การดำเนินการจัดทำวารสารเม็ดยาทราย ก็ได้รับความกรุณาจากหลาย ๆ บุคคลในทุกภาคส่วนร่วมรังสรรค์สิ่งต่าง ๆ ที่เป็นความรู้ ประสบการณ์ ส่งบทความดี ๆ มาเพื่อเผยแพร่แก่สมาชิกและผู้อ่านวารสารเม็ดยาทราย ทั้งที่ส่งบทความเป็นประจำและเป็นครั้งคราว จึงอดไม่ได้ที่จะกล่าวขอบคุณและประกาศเกียรติคุณมา ณ ที่นี้@@@ บุคคลแรกคือ ดร.จันทร์เพ็ญ เมฆาอภิรักษ์ ท่านเป็นอัครราชทูตที่ปรึกษา (ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) สำนักงานที่ปรึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถานเอกอัครราชทูต กรุงบรัสเซลส์ ประเทศเบลเยียม ท่านได้ส่งบทความมาอย่างต่อเนื่องทาง Mail ถึงกองบรรณาธิการ ทำให้เราได้ทราบความเคลื่อนไหวต่างๆ จากต่างแดน@@@ คุณแก้ว สร้อยขิม (คณะกองบรรณาธิการเรียก ป้าแก้ว) ได้ส่งบทร้อยกรองที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มาลงในวารสารเม็ดยาทรายทุกๆ ฉบับในปกหน้าด้านในของวารสาร@@@ อาจารย์จัญญ หนูทอง นักวิจัยจาก

สถาบันทักษิณคดีศึกษา ได้ส่งบทความที่ดีๆ ในเรื่องพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา และให้เกียรติเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 16 เรื่อยมา@@@ คุณมนภัทร วัจนวิตร (โกไฟจิตร) นักวิชาการจากสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพัทลุง เขียนบทความจนปัจจุบันได้ย้ายไปเป็นทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดตราด และคิดว่าคงส่งบทความดี ๆ มาเผยแพร่อีก@@@ นอกจากนี้ยังมีหลายๆ ท่านที่ส่งบทความดี ๆ มาลงวารสารเม็ดยาทราย เช่น อาจารย์สาธิต ดิษฐสุวรรณ จากโรงเรียนสทิงพระวิทยา สงขลา, คุณจรรยา อำนาจพันธุ์พงศ์ จากบริษัท เซฟสกิน อินดัสทรี ประเทศไทย (จำกัด), อาจารย์ ดร.สมบูรณ์ พรพิเนตพงศ์ จากคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และอีกหลายคนที่ไม่ได้เอ่ยชื่อวารสารเม็ดยาทรายยังรอบบทความดี ๆ จากท่านอีกเพื่อเราจะได้ช่วยกันคิด ช่วยกันเขียนเพื่อเติมพลังให้ผู้อ่านหันมาดูแลธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเราอย่างต่อเนื่อง

เลาะเลียบบ

ชาลยั้ง

แผ่นดินแห่งอดีต

จรูญ ขลุททอง-บรรณรักษ์

นักวิจัย สถาบันทักษิณคดีศึกษา

มหาวิทยาลัยทักษิณ

เครือข่ายนักวิชาการเพื่อสังคม ภาคใต้

“ทุ่งระโนด” ดินแดนที่เคยเป็นถิ่นข้าวอู่น้ำและอู่น้ำตาลโตนด ของคาบสมุทรสทิงพระ เพราะมีความอุดมสมบูรณ์โดยธรรมชาติจนได้ชื่อว่า “ดินดี น้ำดี” เป็นชุมทางวัฒนธรรมของกลุ่มทะเลสาบสงขลาในอดีต ทั้งในฐานะเมืองท่าศูนย์กลางการค้าขายทางเรือกับชุมชนภายในและภายนอก เป็นชุมทางกรรมมาคมทางน้ำ โดยเฉพาะในยุคเรือแม่เหล็ก เป็นศูนย์กลางของพุทธศาสนาในกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา เป็นต้น

“ทุ่งระโนด” เริ่มสูญเสียบทบาทความเป็นอู่น้ำอู่น้ำตาลโตนดเมื่อประเทศไทยเริ่มมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเมื่อประมาณห้าทศวรรษที่ผ่านมา โดยเฉพาะเมื่อเปิดดำเนินการบุกเบิกการทำนากุ้งในบริเวณชายฝั่งทะเลด้านอ่าวไทยอันเป็นเขตเพาะปลูกข้าวแหล่งสำคัญของภาคใต้ ก่อนหน้านั้นก็เริ่มสูญเสียความเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งทางน้ำและชุมทางการค้าขายทางเรือเมื่อถนนสายสงขลา — นครศรีธรรมราชเปิดใช้อย่างเป็นทางการเมื่อประมาณสองทศวรรษที่ผ่านมา

ปัจจุบันทุ่งระโนดเปลี่ยนแปลงไปทั้งในส่วนที่เป็นทะเลสาบอันเป็นแหล่งน้ำจืดและแหล่งน้ำกร่อยที่สำคัญของชาวทุ่งระโนด เพราะมีปัญหาน้ำเค็ม ทะเลสาบตื้นเขิน ลัตว์น้ำบางชนิดสูญพันธุ์ บางชนิดกำลังจะสูญพันธุ์ วิถีเกษตรกรรมแบบบรรพชนเปลี่ยนแปลงไป วันนี้ไม่มีนาดำ ไม่มีการเก็บเกี่ยวข้าวด้วยแกะ (แกะ) ไม่มีแม่ค้า พ่อค้าหาบขนมลอดช่อง (เท็ดิบ) หรือแดงโม (แดงจีน) ขายตามคันทนาในหน้าเก็บเกี่ยวแลกกับเสียงข้าวในอัตรา “ถ้วย/เสียง” หรือ “ลูกละเสียง” ไม่มีเสียงแอก (ธนู) ว่าลั่นทุ่ง

อย่างแต่ก่อน ไม่มีเสียงปี่ซังจากเด็ก ๆ ฯลฯ เพราะวันนี้ทุกขั้นตอนของการทำนายนับตั้งแต่การไถ หว่าน จนถึงการเก็บเกี่ยวและซังขายล้วนใช้วิธีจ้างแรงงานเจ้าเครื่องจักรกลทางการเกษตรหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่ทั้งสิ้น แม้แต่การเก็บเกี่ยวที่เคยใช้แกะเก็บทีละรวงถูกรวบเป็นเลียง ลำเลียงจากนาด้วยสาแทรกหาบไปเก็บไว้เป็นลอมบนยั้งฉาง (เร็นข้าว) เดียวนี้เขาจ้างรถเก็บเกี่ยว แยกฟางข้าว แยกเมล็ดออกจากกัน บรรจุกะสอบพร้อมส่งขายได้ทันที โดยมีการวัดความชื้นตามกำหนดของผู้ซื้อ ไม่มีการคัดข้าวไว้ทำพันธุ์ ไม่มีการหุงข้าวใหม่ใส่บาตรพระอย่างที่ชาวนาทุ่งระโนดรุ่นก่อนๆ เขาทำกัน

เมื่อธรรมชาติเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมหรือวิถีของคนก็เปลี่ยนแปลงไป บรรยากาตต่างๆ ที่อบอุ่นอบอุ่นไปด้วยความเป็นกันเองเสมอญาติสนิทมิตรสหายก็เลือนหายไปด้วย สายสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นและความรู้สึกที่ดิงามในอดีตเปลี่ยนเป็นความบาดหมาง เจาะเมย เกิดการแก่งแย่งแข่งขัน ไม่เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่กัน อย่างแต่ก่อนอีกต่อไป ด้วยสาเหตุหลายประการ ได้แก่

ประการแรก การเมืองท้องถิ่นรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และเทศบาล มีส่วนในการสร้างความแตกแยกในหมู่บ้านค่อนข้างสูง ยิ่งในช่วงมีการหาเสียงเลือกตั้งทุกระดับยิ่งทวีความขัดแย้ง ชิงชิงจนนำไปสู่ความรุนแรง บาดเจ็บ ล้มตาย เสียเลือดเสียเนื้อกันมากมายตลอดมา

ประการที่สอง ค่านิยมอันเกิดจากลัทธิบริโภคนิยมที่มอง

สรรพสิ่งแบบวัตถุนิยม ยึดเงินหรือมูลค่าทางเศรษฐกิจสำคัญกว่าคุณค่าหรือความรู้สึกทางด้านจิตใจ คนจึงคิดเอาวัดเอาเปรียบแก่งแย่งแข่งขันกัน ไม่เว้นแม้แต่วงศาคุณาญาติสืบสายเลือดเดียวกัน

ประการที่สาม ความเชื่อมั่นในความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายหรือนิติกรรมสัญญามากกว่าสัจจวาจาหรือศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เมื่อถูกละเมิดในทางใดทางหนึ่งก็หันไปใช้วิธีการฟ้องร้องเป็นคดีความแทนการปรึกษาหารือหรือปรองดอง ประนีประนอมยอมความกันอย่างแต่ก่อน อาชีพทนายความและบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมจึงเริ่มมีบทบาท มีความสำคัญและทำมาหากินได้คล่องขึ้น

ทุ่ระโนด วันนั้นออกจากจะสูญเสียสภาพของความเป็นอยู่ข้าวอู่่น้ำและอู่่น้ำตาล ศูนย์กลางการค้าทางเรือ ศูนย์กลางการคมนาคมทางน้ำแล้ว ยังมีสถานภาพใหม่เป็นชุมชนทางโรคเอดส์ ศูนย์รวมปัญหาสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสังคมจากการทำนาอู่่ง แล่่งแพร่กระจายยาเสพติด ความขัดแย้งหรือความรุนแรงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จนถึงขั้นทำลายล้างกัน

พร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญภายในและบังเอิญภายนอกชุมชนทุ่ระโนด ประชาชนส่วนหนึ่งของทุ่ระโนดเริ่มอพยพออกนอกชุมชนจากแผ่นดินที่ฝั้งรกรากไปหาที่ทำกินแล่่งใหม่ยังแดนไกลคนเหล่านี้ส่วนใหญ่ต่างไม่เคยคาดคิดว่าจะพลัดบ้านพลัดเมืองไประหกระเหินในต่างถิ่นต่างแดน แต่เมื่อประสบปัญหาในการทำมาหากิน ไม่ว่าจะมาจากภัยธรรมชาติ ทั้งภัยแล้ง ภัยน้ำท่วมซ้ำซาก ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรดิน น้ำและสัตว์น้ำ มลพิษจากแล่่งชุมชน โรงงานอุตสาหกรรมและนาอู่่ง พวกเขาเหล่านี้จึงตัดสินใจจากแผ่นดินแห่งอดีตที่เหลือเพียงตำนานของความอุดมสมบูรณ์ไว้เบื้องหลัง มุ่งไปตายดาบหน้าตามยถากรรม นั้ยังไม่นับลูกหลานที่ออกจากบ้านตั้งแต่วัยมัธยมศึกษาจนถึงปัจจุบันส่วนใหญ่ยังหาทางกลับบ้านไม่ถูก และหลายคนได้กลายเป็น “คนพลัดถิ่น” ของแผ่นดินอื่นไปเรียบร้อยแล้วจนตลอดชีวิต

ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

เลิก!

นิสัยการใช้พลาสติก

พลาสติกสร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยิ่ง แต่ก็กลายเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตยากที่จะอยู่โดยปราศจากมันไปเสียแล้ว ทว่าอย่างน้อยคุณสามารถลดการใช้วัสดุเหล่านี้ได้ ลองคิดว่าสัปดาห์หนึ่งๆคุณใช้พลาสติกมากน้อยแค่ไหนรวมถึงถุงพลาสติกที่ใช้เวลาซื้อของหรือใส่อาหาร กล่องพลาสติกในตู้เย็น ตู้กับข้าว แผ่นพลาสติกใส่ห่ออาหาร แล้วมาตั้งเป้ากันว่าจะลดการใช้พลาสติกเหล่านี้อย่างไร เอาเป็นว่าสักครั้งหนึ่งแล้วกันเคล็ดลึบต่อไปนี้จะช่วยให้คุณทำได้สำเร็จ

- ให้เลือกใช้แก้ว เซรามิก หรือสแตนเลสเพื่อใช้เป็นบรรจุภัณฑ์สำหรับเก็บอาหาร
- เมื่อต้องการห่ออาหารให้เลือกใช้กระดาษไข หรือกระดาษกันไขมัน หรือเซลโลเฟน(คล้ายกระดาษแก้ว ทำจากเส้นใยของพืช)
- หลีกเลี่ยงอาหารที่แบ่งขายพร้อมบรรจุภัณฑ์หากทำได้ควรซื้อจากกอง โดยเอากล่องหรือถุงของคุณไปใส่
- พยายามลดการซื้ออาหารที่บรรจุในกระป๋องพลาสติก
- ถ้าหากจำเป็นต้องใช้พลาสติกจริงๆควรใช้ให้น้อยที่สุด เพราะการใช้พลาสติกนอกจากจะทำให้เกิดปัญหาเรื่องขยะแล้วยังมีปัญหาเรื่องสุขภาพอีกด้วย พลาสติกไม่ได้ทำให้เราป่วยในวันนี้ แต่ทำให้เราป่วยได้ในอนาคต เพราะร่างกายค่อยๆสะสมพิษ
- เวลาไปซื้อของ เอาถุงที่สามารถนำมาใช้ใหม่ได้ติดไปด้วย อาจจะเป็นถุงผ้าหรือกระเป๋าสีพลาสติก
- ถ้าคุณต้องใช้ถุงหิ้วพลาสติก ก็ควรใช้อย่างคุ้มค่า เช่นถุงหนึ่งใส่ของหลายๆ ชิ้นอย่างน้อย 8 ชิ้นขึ้นไป แต่ก็ไม่ควรให้หนักมากเกินไป
- ตั้งใจว่าจะนำถุงพลาสติกกลับมาใช้อีกอย่างน้อยหนึ่งหรือสองครั้ง
- ข้อมูลผลิตภัณฑ์พลาสติกซึ่งสามารถนำกลับมารีไซเคิล เราจะรู้ได้ว่าผลิตภัณฑ์นั้นรีไซเคิลได้หรือไม่ โดยดูที่สัญลักษณ์บนผลิตภัณฑ์ซึ่งผู้ผลิตจะระบุหมายเลขบอกชนิดของพลาสติกไว้

REC

ใช้พลาสติกอย่างไรปลอดภัยกว่า

- ถ้ายาอาหารออกจากกล่องอาหารปรุงเสร็จใส่จานแก้วหรือเซรามิก ก่อนที่จะนำเข้าอุ่นในเตาไมโครเวฟ การอุ่นอาหารในกล่องหรือถุงพลาสติกเป็นการเร่งให้สารเคมีซึมเข้าไปในอาหารโดยเฉพาะกับอาหารประเภทไขมัน ฉะนั้นถ้าต้องการอุ่นจึงควรใส่อาหารในชามหรือจานแก้วเสมอ
- ควรซื้อเนยแข็งที่แบ่งขายจากก้อนแทนที่จะซื้อแบบเตรียมห่อ หากไม่สามารถเลี่ยงแผ่นพลาสติกใสที่ใช้ห่อเนยได้ เมื่อถึงบ้านควรแกะพลาสติกใสทิ้งทันที
- โยงกล่องพลาสติกที่มีรอยแตกร้าว สีซีดหรือมีร่องรอยอื่นที่บอกว่าชำรุดทิ้งไปเพราะอาหารในกล่องอาจปนเปื้อนสารเคมีที่เป็นอันตราย
- น้ำยาล้างจานที่มีฤทธิ์แรง น้ำร้อน และการตากแดด อาจทำให้พลาสติกแตกนอกจากนี้เมื่อถูกของร้อนจะมีสารเคมีบางตัวในพลาสติกออกมาสัมผัสกับอาหารและเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ฉะนั้นควรเลี่ยงการใช้ของร้อนในภาชนะพลาสติก และควรล้างกล่องพลาสติกในน้ำอุ่น โดยใช้น้ำยาล้างจานชนิดอ่อนผลิตจากพืชธรรมชาติ

ความจริงเกี่ยวกับพลาสติก

พลาสติกเป็นตัวการก่อปัญหาให้กับสิ่งแวดล้อมมหาศาล นอกจากจะเปลืองพลังงานในการผลิตอย่างมากและสร้างมลพิษสูงแล้ว ยังมีพลาสติกเพียงน้อยชนิดที่สามารถนำกลับมารีไซเคิลได้ และทำได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น พลาสติกไม่มีวันเน่าเปื่อย และแม้ว่ามันจะเผาเป็นเถ้าได้(กระบวนการที่ทำให้เกิดไดออกซิน)ร้อยละ 90 ของพลาสติกก็ยังคงเป็นขยะพิษ เป็นที่สงสัยว่าพลาสติกบางชนิดก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพ พลาสติกอาจปล่อยไอระเหยที่เป็นอันตราย(VOC)สู่อากาศและอาหาร และสารนี้ยังสัมพันธ์กับการปวดศีรษะ ระบายเคือง ซึมเศร้า ก่อความเสียหายให้ระบบหายใจ และคลื่นไส้ สารทาเลดที่ใช้ทำให้พลาสติกมีความยืดหยุ่น อาจเป็นสารก่อมะเร็ง และยังเกี่ยวพันกับความผิดปกติในระบบสืบพันธุ์ เยื่อบุโพรงมดลูกอกผิดปกติ เนื้องอกที่ทรวงอก และอาการพิการแต่กำเนิด

การผลิตพลังงานชีวภาพในยุโรป

โดย ดร. จันพจน์ เพ็ญ เมฆาอภิรักษ์

อัครราชทูตที่ปรึกษา (ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)

สำนักงานที่ปรึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงบรัสเซลส์

e-mail: junpen@most.go.th

ความต้องการพลังงานกับการบรรเทาภาวะโลกร้อนนับเป็นประเด็นที่ทั่วโลกให้ความสนใจและร่วมกันแก้ไขปัญหา ทั้งนี้สหภาพยุโรปได้กำหนดเป้าหมายใน ค.ศ. 2020 ที่จะลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ 20 โดยให้มีสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนรวมทั้งพลังงานชีวภาพถึงร้อยละ 20 ตลอดจนลดการใช้พลังงานพื้นฐานลงร้อยละ 20 ด้วย ใน ค.ศ. 2003 สหภาพยุโรปได้ออกกฎบังคับในการสนับสนุนพลังงานชีวภาพที่มีสัดส่วนเป็นร้อยละ 2 และ 5.75 ของเบนซินและดีเซลที่ใช้สำหรับการขนส่งใน ค.ศ. 2005 และ ค.ศ. 2010 ตามลำดับ และได้ตั้งเป้าหมายที่จะให้ภาคขนส่งมีสัดส่วนในการใช้พลังงานชีวภาพถึงร้อยละ 10 ใน ค.ศ. 2020 ซึ่งประเทศที่มีบทบาทสำคัญต่อการปลูกพืชสำหรับการผลิตพลังงานชีวภาพในภูมิภาคคือ โรมานีเย สาธารณรัฐบัลแกเรียและสาธารณรัฐเชลเลนิก

โรมานีเยมีการปลูกธัญพืชประมาณ 14.8 ล้านเฮกเตอร์ ในจำนวนนี้มีปลูกข้าวโพดมากกว่าครึ่งหนึ่งของพื้นที่ปลูกธัญพืช รองลงมาคือข้าวสาลีและทานตะวัน สำหรับพลังงานชีวภาพที่ทำจากเรปซิดนั้นสูงชันอย่างต่อเนื่อง

สาธารณรัฐบัลแกเรียมีสภาพภูมิอากาศที่เหมาะสม เสริมด้วยการมีพื้นที่เพาะปลูกที่ดำเนินการตามประเพณีสืบมา เป็นพื้นฐานในการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรเป็นอย่างดี พื้นที่สำหรับการเกษตรในปี ค.ศ. 2006 มีประมาณ 5.19 ล้านเฮกเตอร์คิดเป็นร้อยละ 46.8 ของอาณาประเทศ ผลิตทานตะวันได้ถึง 1,156,555 ตัน สำหรับข้าวโพดซึ่งปลูกในพื้นที่ชลประทานมีผลผลิตประมาณ 1,587,805 ตัน ในพื้นที่ 358,594 เฮกเตอร์

สาธารณรัฐเชลเลนิกผลิตพลังงานชีวภาพจากเมล็ดฝ้ายทานตะวันและน้ำมันปรุงอาหารที่ใช้แล้ว โดยใน ค.ศ. 2005 มีการผลิตฝ้ายถึง 720,000 ตันและมีการผลิตน้ำมันจากฝ้ายถึง 39,000 ตัน มีการผลิตทานตะวันในปี ค.ศ. 2006 ถึง 31,000 ตัน ทั้งนี้คาดว่าหัวบีท ข้าวโพดและธัญพืชอื่นที่ปลูกอยู่แล้วขณะนี้จะเป็นวัตถุดิบที่สำคัญสำหรับการผลิตไบโอเอทานอล ขณะที่สาธารณรัฐเชลเลนิกเป็นผู้นำเข้าหลักของยุโรปตะวันออกเฉียงใต้สำหรับเรปซิดและถั่วเหลือง

เมื่อพิจารณาถึงกำลังการผลิตพลังงานชีวภาพของประเทศต่างๆ ในยุโรปตะวันออกเฉียงใต้พบว่าปัจจุบันสาธารณรัฐเชลเลนิกมีกำลังการผลิตไบโอดีเซลถึง 450,000 ตัน สาธารณรัฐบัลแกเรียผลิตพลังงานชีวภาพรวมประมาณ 400,000 ตันต่อปี โรมานีเยมีขีดความสามารถในการผลิตไบโอดีเซลได้ประมาณ 400,000 ตันในปลาย ค.ศ. 2008 เซอร์เบียเพิ่งเปิดโรงผลิตไบโอดีเซลที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและมีขนาดใหญ่ที่สุดในยุโรปตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งจะมีกำลังการผลิตถึง 100,000 ตันต่อปี รวมทั้งอยู่ในระหว่างการสร้างโรงผลิตเอทานอลขนาดกำลังการผลิต 680,000 ตันต่อปี ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จใน ค.ศ. 2009 สาธารณรัฐอิตาลีสามารถผลิตไบโอดีเซลรวมไฮโดรดีเซลใน ค.ศ. 2007 ถึง 900,000 ตัน ในจำนวนนี้ส่งออกราวสองในสามสู่สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน สาธารณรัฐฝรั่งเศส สาธารณรัฐออสเตรียและราชอาณาจักรสเปน

อาจกล่าวได้ว่ายุโรปตะวันออกเฉียงใต้มีสภาพดินฟ้าอากาศเอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูก จึงเป็นแหล่งป้อนข้าววัตถุดิบประเภทธัญพืชที่จะใช้ในการผลิตพลังงานชีวภาพในภูมิภาค

อย่างไรก็ดี เนื่องจากเมล็ดพันธุ์พืชเหล่านี้มีราคาสูงและยังมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางด้านอาหารและอาหารสัตว์ จึงเป็นประเด็นที่สหภาพยุโรปพยายามพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตพลังงานชีวภาพที่มีประสิทธิภาพ ราคาถูกลง รวมถึงการคิดค้นเทคโนโลยีการผลิตแบบใหม่

สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน สหราชอาณาจักรและสาธารณรัฐฝรั่งเศสซึ่งเป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยีพลังงานชีวภาพรุ่นที่ 2 โดยการผลิตจากวัตถุดิบที่ไม่ใช่อาหาร รวมถึงเซลลูโลสและของเสียนอกจากนี้ ยังมีการพัฒนาการใช้สาหร่ายในการผลิตพลังงาน ที่จัดเป็นการผลิตพลังงานชีวภาพรุ่นที่ 3 สำหรับการพัฒนาพลังงานชีวภาพรุ่นที่ 4 ซึ่งนักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอยู่ในระหว่างการสร้างเสริมองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องในการที่จะเปลี่ยนน้ำมันพืชและคาร์บอนไดออกไซด์ไปเป็นก๊าซซิโกลินโดยใช้จุลชีพที่มีการตัดแต่งสารทางพันธุกรรม อาจกล่าวได้ว่าการพัฒนาพลังงานชีวภาพรุ่นที่ 4 นั้น เป็นเทคโนโลยีชนิดใหม่สำหรับการผลิตพลังงานที่ใช้ทดแทนพลังงานจากซากพืชซากสัตว์ได้อย่างแท้จริง

ประเทศไทยโดยกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งมหาวิทยาลัยต่างๆ มีการวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการผลิตพลังงานชีวภาพมาอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าโรงงานผลิตพลังงานชีวภาพในประเทศไทยที่ดำเนินการในเชิงพาณิชย์ปัจจุบันจะยังเป็นพลังงานชีวภาพรุ่นที่ 1 ซึ่งใช้วัตถุดิบประเภทธัญพืช อย่างไรก็ดี การผลิตพลังงานชีวภาพรุ่นที่ 2 3 และ 4 ที่ก้าวหน้าก็ยังคงเป็นลู่อู่ทางสำหรับประเทศไทยที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เพื่อการใช้พลังงานที่สะอาดกว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่สังคมเศรษฐกิจที่มีการปลดปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ

เอกสารอ้างอิง

"A European Strategic Energy Technology Plan (SET-PLAN) : 'Towards a low carbon future'" (2007) Communication from the Commission to the Council, the European Parliament, the European Economic and Social Committee and the Committee on the Regions, Brussels

Biofuel cities No 5 July 2008

"Biofuels Progress Report: Report on the progress made in the use of biofuels and other renewable fuels in the Member States of the European Union" (2007) Communication from the Commission to the Council and the European Parliament, Brussels

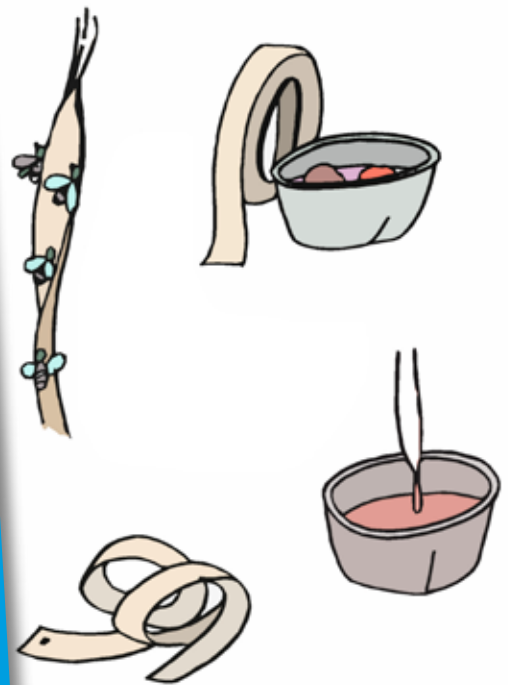
Directive 2003/30/EC on the European Parliament and of the Council of 8 May 2003 on the promotion of the use of biofuels or other renewable fuels for transport

เม็ดทราย ถูกแปลงโฉมรับปีใหม่ ขณะเดียวกัน คอลัมน์ ตาวิวาด การ์ตูน ก็แปลงเป็น เก็บธรรมชาติมาวาดการ์ตูน ก็ประมาณว่าแทนที่จะเป็น การ์ตูนสนุกๆ ก็มาเป็นการ์ตูนที่มีสาระและเป็นประโยชน์มากขึ้น เอาเป็นว่าเริ่ม เลยนะครับ

เราจะเห็นว่าในปัจจุบันนี้ แมลงวัน ซึ่งเป็นสัตว์พาหะนำโรคที่มีอยู่ทั่วไป นั้น นับว่าจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ไม่เพียงจะมากเฉพาะจำนวนเท่านั้น แต่ จะเพิ่มจุดแพร่หลายทั่วๆไปด้วย คือตรงโน้นก็มีที่นี่ก็มี และเราจะเห็นว่าผู้ได้รับผล กระทบเหล่านั้นจะมีวิธีการกำจัดหรือแก้ไขต่างๆกันไป และไม่น้อยที่ใช้อย่างผิด ที่เป็นสารเคมี มากำจัด นั่นหมายถึงอันตรายต่อเราและต่อโลก วันนี้เรามาดูวิธี กำจัด(ตัก)แมลงวันแบบง่ายๆและไม่เป็นอันตรายกันดู

1. ใช้กระดาษแถบขาว(กระดาษกาวย่น) ตัดมายาวสัก 60 ซม. ก็เส้นก็ได้ตาม ต้องการ
2. แต่ละเส้นพับครึ่ง(ให้ด้านขาวติดกัน) จะได้กระดาษขาว เหลือเส้นละ 30 ซม. จากนั้นเจาะรูที่ด้านปลายของแต่ละเส้นแล้วพับกางไว้
3. ผสมไกลโคแลนไธรึบ 200 มล.ก. (น้ำเชื่อมเข้มข้นกับน้ำตาลทรายขาวและแดง อย่างละ 2 ช้อนโต๊ะ) จุ่มแถบขาวทิ้งไว้ค้างคืน ให้ตักแถบขาวขึ้น เช็ดน้ำเชื่อม ส่วน เกินออกไป ร้อยเชือกหรือด้ายผ่านรูที่เจาะไว้บนแถบขาว แขนงไว้ตักแมลงวันตาม ที่ต้องการ

เช็กรางจักได้

แย่น้อยที่เช็กรางห้องน้ำเป็นของคู่กัน อากาศที่ถ่ายเทได้ดีคือหลักการป้องกันที่ สำคัญ เปิดหน้าต่างและติดตั้งพัดลมระบายอากาศหากจำเป็น หลังจากอาบน้ำแล้วควรผึ่ง และตากผ้าเช็ดตัวให้แห้งข้างนอกเพื่อลดความชื้น

- ป้องกันการเกิดเชื้อราในบริเวณที่ไม่น่าไว้วางใจด้วยการผสมบอแรกซ์ 2 ช้อน กับ น้ำส้มสายชู 1 ถ้วย ฉีดพ่นหรือเช็ดด้วยผ้า ทิ้งไว้ 30 นาทีก่อนเช็ดออก
- ทำความสะอาดร่องระหว่างกระเบื้องในห้องอาบน้ำและพื้นห้องน้ำโดยนำผงโซดา มาผสมน้ำจนเป็นแป้งข้น ๆ มาทาตามร่อง ขัดด้วยแปรงสีฟันอันเก่าแล้วค่อยล้าง ออก
- ลดปริมาณเชื้อราบนผ้าปูที่นอนบริเวณที่อาบน้ำ โดยการเช็ดผ้าปูที่นอนให้แห้งด้วยผ้า ขนหนูหลังจากอาบน้ำแต่ละครั้งจนเป็นกิจวัตร
- ขจัดเชื้อราออกจากผ้าปูที่นอน โดยการนำผงโซดาหรือครีมที่ทำจากส่วนผสมของ น้ำส้มสายชูหรือน้ำมะนาวกับบอแรกซ์ มาขัดถูเชื้อราบนผ้าปูที่นอน แล้วล้างให้ สะอาด

บอกเล่า..ข่าวฝาก

ประกวดธนาคารขยะรีไซเคิล ปี 2552

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ร่วมกับ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 1 - 16 และ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ทั้ง 75 จังหวัด ได้เริ่มดำเนินโครงการประกวดธนาคารขยะรีไซเคิล มาตั้งแต่ ปี 2549 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งผลการดำเนินงานประสบความสำเร็จอย่างมาก มีโรงเรียนสนใจเข้าร่วมโครงการประกวดธนาคารขยะรีไซเคิลเพิ่มมากขึ้นทุกปี จากการดำเนินกิจกรรมดังกล่าวได้ส่งผลให้เยาวชนได้เรียนรู้ถึงการนำขยะรีไซเคิลกลับมาใช้ประโยชน์และใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติแบบหมุนเวียน ลดการใช้พลังงานและต้นทุนการผลิต

แถมยังช่วยลดภาวะโลกร้อนอีกด้วย รวมทั้งก่อให้เกิดการอดออมของเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการ ดังนั้นในปีงบประมาณ 2552 กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมจึงได้ดำเนินโครงการประกวดธนาคารขยะรีไซเคิล เพื่อขยายผลการนำขยะรีไซเคิลกลับมาใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมีความมุ่งหวังที่จะส่งเสริมให้โรงเรียนและเยาวชนตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นประเด็นหลัก และการพัฒนากิจกรรมธนาคารขยะรีไซเคิลให้มีการดำเนินงานที่ยั่งยืน โดยจะจัดให้มีการประชาสัมพันธ์/การแถลงข่าวเปิดตัวโครงการประมาณเดือน ธันวาคม 2551 ต่อจากนั้นก็จะเป็นโอกาสให้

โรงเรียนที่ดำเนินการธนาคารขยะรีไซเคิลที่สนใจ เข้าร่วมประกวดสมัครเข้าร่วมโครงการประมาณเดือนมกราคม - พฤษภาคม 2552 โรงเรียนที่เคยร่วมประกวดแล้วยังไม่ประสบความสำเร็จชนะเลิศในระดับประเทศ หรือโรงเรียนที่เพิ่งเริ่มดำเนินการเปิดธนาคารขยะรีไซเคิลใหม่ หรือโรงเรียนที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม

สนใจรีบเตรียมการตั้งแต่เนิ่นๆ โดยสามารถสอบถาม

ข้อมูลรายละเอียดต่างๆ ได้ที่

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดทุกจังหวัด สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 1 - 16 กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือ เว็บไซต์ www.deqp.go.th ทราบข่าว มาว่า ปีนี้การประกวดธนาคารขยะรีไซเคิล รางวัลระดับประเทศ มีเงินรางวัลพร้อมโล่รางวัลและคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก สอบถามรายละเอียดและสมัครเข้าร่วมโครงการฯ ด่วนนะคะ..

เรื่องเล่า.. จากเยาวชน

นางสาวอุษฎี พุฒสวัสดิ์(มาชด)

เครือข่าย "เยาวชน ทูตสายน้ำ" รุ่นที่ 2 โรงเรียนวรนารีเฉลิม

เมื่อวันที่ 20-22 ตุลาคม 2551 ที่ผ่านมาหนูและเพื่อนๆ น้องๆ ที่เคยเข้าร่วมอบรมเยาวชนทูตสายน้ำได้พาเพื่อนนักเรียนเข้าร่วมค่ายทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ณ ตำบลเกาะใหญ่ จังหวัดสงขลา หนูและเพื่อนๆ โรงเรียนวรนารีเฉลิม จังหวัดสงขลา ได้ทำกิจกรรมกันอย่างสนุกสนาน

กิจกรรมในวันแรกของการอยู่ค่าย รู้สึกดีมาก ทั้งธรรมชาติที่อยู่รอบตัว ความรู้สึกสดชื่นยามเช้าหาไม่ได้จากในเมืองซึ่งตัวเองก็ไม่มีโอกาสมากนัก ในการที่จะได้สัมผัสบรรยากาศธรรมชาตินี้อย่างแท้จริง การกินอยู่ภายในค่ายจะฝึกเป็นการช่วยเหลือกัน ระบบกลุ่มทำให้เราเกิดความรักสามัคคีกันแบบพี่น้อง พี่

ต้องดูแลน้อง กิจกรรมจะเป็นแบบการรู้จักธรรมชาติ ศึกษาระบบชาติ ดูนก และอีกอย่างที่ทำให้สนุกมากคือ การสำรวจคุณภาพน้ำ ซึ่งหนูได้เคยทำมาแล้วจากการเป็นเยาวชนทูตสายน้ำ พอมาครั้งนี้ก็เลยอาสาลงไปในน้ำเพื่อไปทำการสำรวจคุณภาพน้ำให้ดี ภายตลงทุนมากเลยจนพี่ๆ ในค่ายเรียกให้มายด์ขึ้นมาจากน้ำ น้ำถึงแม้ว่าจะดูอยู่ในสภาพค่อนข้างดี แต่ความรู้สึทงของมายด์ มันบอกว่ามันสบายดีและก็เป็นที่อยู่ของสัตว์น้ำตัวเล็กๆ แต่ทำไมเดี๋ยวนี้อัตวโนน้ำมีน้อยนทก ทำไมยีนตักอยู่ตั้งนานแล้วยังได้แค่นี้ แค่นี้ของมายด์คือได้แค่ 7 ชนิด แต่พอเราเข้าไปตรวจกับกลุ่มอื่นเค้าก็ทำได้เท่ากับเรา แถมยังเหมือนกันทุกตัว มายด์ยังอยากเจอสัตว์น้ำที่ต่างจากที่เขาเจอแต่ทำไมมายด์

ที่นี้...มีรางวัล

สวัสดีปีใหม่ 2552 สมาชิกวารสาร "เม็ดทราย" ที่นี้...มีรางวัล ทุกท่าน ร่วมแรงร่วมใจปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ลด/แยกขยะ ลดการใช้ถุงพลาสติก ช่วยกัน รีไซเคิลขยะ และปลูกต้นไม้ เพื่อลดโลกร้อน เทียวปีใหม่แล้วอย่าลืมร่วมสนุกโดยตอบ คำถาม คอลัมน์บันทึกทะเลสาบ "ความร่วมมือในการฟื้นฟูผืนน้ำทะเลสาบสงขลา ปี 2551" ส่งคำตอบมายังกองบรรณาธิการ ภายใน วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2552 มีรางวัล สำหรับผู้โชคดี จำนวน 5 รางวัล

คำถามประจำเดือน ตุลาคม - ธันวาคม 2551

คำถาม : ในการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำ ปี 2550 ในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา อยู่ในเกณฑ์ระดับพอใช้ จำนวนร้อยละ เท่าไร

ก. ร้อยละ 35	ข. ร้อยละ 29
ค. ร้อยละ 27	ง. ร้อยละ 25

กติกา : วิธีการส่งคำตอบ แจ้งชื่อที่อยู่ของผู้ตอบคำถามที่ชัดเจน และ ส่งคำตอบได้ 2 ทาง คือ

- 1.เขียนคำตอบลงในไปรษณียบัตร

ส่งไปยัง :

กองบรรณาธิการวารสาร "เม็ดทราย"
 สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 16 ถนนกาญจนวนิช
 ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

- โดย :** 1 ท่าน ส่งไปรษณียบัตรร่วมสนุกได้เพียง 1 ฉบับเท่านั้น
 2. ส่งคำตอบทาง Email ที่ envreo16@hotmail.com

คำถามประจำเดือนกรกฎาคม-กันยายน 2551

อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม) จังหวัดพัทลุง ด้มี การจัดตั้งในปี พ.ศ. ไต

คำตอบ : ข. พ.ศ. 2546

จากผู้ตอบคำถามทางไปรษณียบัตรและอีเมล สำหรับผู้โชคดี จำนวน 5 ท่านได้รับรางวัลกระเป๋าผ้า..ลดโลกร้อน ดังนี้

ชื่อ-นามสกุล	จังหวัด
1. ร.ต.ประคิด ปฐมศิริกุล	ขอนแก่น
2. คุณสิรินี สายวงศ์	ปัตตานี
3. คุณสมประสงค์ วีระวัฒน์	นราธิวาส
4. คุณอารีย์ เหลือจันทร์	พัทลุง
5. คุณสุมิตตา สำแดง	ยะลา

ถึงไม่เจอ และทำไมคนอื่นถึงไม่เจอ พี่เลี้ยงกลุ่มมายด์ที่อยู่ สถานีเขาได้ยื่นที่มายด์พูดเขาเลยเข้ามาคุยด้วยว่า "แต่ก่อน มันก็มีอยู่นะ สัตว์ที่มายด์อยากเจอ แม้กระทั่งโลมาอิรวดี แต่ตอนนี้มันกำลังสูญหายไปแล้วเพราะอะไรเดี๋ยวยืนนี้พี่จะ พาไป" แล้วหลังจากเข้าฐานทำกิจกรรมช่วงบ่ายเสร็จ ช่วง เย็นก็มีการนำน้องๆ ไปลงเรือเล่นน้ำ พวกเราสนุกกันมาก พายออกไปกลางทะเลสาบ ไปดูต้นลำพู ซึ่งมีอยู่มากในกระ แสสินธุ์ แล้วพี่เขาก็เรียกมารวมตัวกันทำกิจกรรมในน้ำโดย การจับมือกันไว้ อย่ายปล่อยมือ หากกลุ่มไหนจมแสดงว่า กลุ่มนั้นไม่สามารถเป็นเยาวชนที่พร้อมจะดูแลอนุรักษ์ป่าไม้ และน้ำได้ บางคนว่าน่าไม่เป็นการทำกิจกรรมกลุ่มเรา ต้องร่วมมือและวางแผนร่วมกัน จนพี่ๆ เขาต้องยอมว่าเรา ชนะ เราลอยตัวกันนานมาก หลังจากนั้นกิจกรรมกลางคืน สนุกมากคะ การอยู่ที่นี้ทำให้มายด์รู้สึกดี เพื่อนๆ น้องๆ ต่างก็เห็นด้วย และเราสัญญากันไว้แล้วว่า เราจะอนุรักษ์ป่า ไม้ สัตว์และน้ำให้คงอยู่กับโลกให้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้ หากเราช่วยกัน โลกก็จะอยู่กับเราได้อีกเป็นเวลานาน

มายด์เล่ามาก็พอสมควรแล้ว มายด์ก็มีภาพมาให้ดู แม้ว่าในช่วงเวลา 3 วัน 2 คืนจะมีอุปสรรคต่อการดำรง ชีวิตเรา เมื่อฝนตกก็ทำให้สัตว์ได้ย้ายถิ่นฐาน เขาเข้ามาบร กวนเราบ้างแต่เราไม่ไปทำร้ายเขา ต่างคนต่างอยู่เราก็อยู่กัน ได้ ทำให้มายด์เข้าใจวิถีชีวิตของสัตว์เพิ่มขึ้น

ชีวิตพอเพียงในสิ่งแวดล้อมที่ดี

